

Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları : 1260

Her Şey Başladığı Yere Döner
Cihan Çetinkaya

Yayın Koordinatörü:
Murat Aydemir

Editör:
Sıddık Yurtsever

Son Okuma:
Veysel Altuntaş

İç Tasarım:
R. Ahmet Akay

Kapak Tasarımı:
Yılmaz Cahit Aydın

ISBN: 978-625-428-453-3

1. Baskı, Mart 2024, Ankara, 2.000 Adet

© Bütün yayın hakları Türkiye Diyanet Vakfı'na aittir.
Bu Eser Türkiye Diyanet Vakfı Yayın Matbaacılık Ticaret
İşletmesi Yönetim Kurulu'nun 24.11.2023 tarih ve 183
sayılı kararıyla uygun görülmüştür.

Yayıncı Sertifika No: 48058

BASKI: **TDV**
YAYIN MATBAACILIK TİC. İŞLETMESİ
BASİMEVİ | PRINTING HOUSE

Ostim OSB Mah., 1256. Cad., No: 11
Yenimahalle/ANKARA

Tel: 0312 354 91 31 (pbx)

Faks: 0312 354 91 32

e-posta: bilgi@tdv.com.tr

Her Şey
BAŞLADIĞI
YERE
DÖNER

Cihan Çetinkaya

o **Cihan etinkaya**

1984 yılında İstanbul'da doğdu. Yayımlanmış üç kitabı var. Yazmaya devam ediyor.

İçindekiler

Bir Zamanlar	1
Yaşamak mı, Yaşamak Ağrısı mı?	3
Kazanmak Ne Demek, Kaybetmek Ne Demek?.....	11
Ölülerin Söyledikleri.....	15
Hayata Hangi Pencereden Bakarsan Oradan Görünür Sana	19
Bir İnsan Değişir, Dünya Değişir.....	25
Tercihlerin de Kadere Dâhildir	27
Beklemek, Neyi Beklediğini Bilmeden.....	33
Aramakla Bulunmaz Lakin Bulanlar Arayanlardır	39
Umuda Dokunamazsın, Ona İnanırsın.....	43
Anlamak Tanımakla Başlar	51
Her Şey Başladığı Yere Döner	65
Her Hâl Geçicidir.....	69
İnsanın En Büyük İmtihanı İddiasındadır.....	75
Arzular ile İnsan Arasındaki İrtibat	77
Teslimiyetle Gelen Hürriyet.....	83

Bir Zamanlar...

Eski zamanlarda, zemheri mevsiminde uzak bir ülkede, muhkem surlarıyla nam bir kale vardı. Kap-kara surları ardında, yedi ülkeyi besleyen nehrin yatağını ve yataktan beslenen bereketli toprakları muhafaza ederdi. Her kralın hayallerini süsleyen bu kale, kayalarla örülü dağ sırtlarında, müstahkem mevkide ve erişilmezdi.

Ne var ki bir zaman sonra, heyula düşman orduları tarafından sarıldı etrafı. Su kanalları zehirlendi, kervanların da önü kesildi. Muhasara altındaki kale, aylardır mukavemet gösteriyordu düşmanına. Fakat zamanla erzak tükendi, temiz su ve mühimmat tükendi. İki ihtimal arasında kaldılar, ya teslim olacaklar ya da ölümü kabulleneceklerdi! Ve derken bir haberci güvercin, bileğinde bir pusula ile kulelerden birine konuverdi. Pusulada, hâkim kralın kırk gün sonra, ordusuyla birlikte şark cihetinden yardıma geleceği yazıyordu. Bu haber ile kuvvet buldular yeniden, tekrar mukavemete koyuldular. Beklediler, sabrettiler, tahammül gösterdiler. Kale ahalisi yemeden içmeden, tam kırk gün daha böylece direndi. Ne

var ki kırk birinci günün sabahında, şark cihetinden gelen bir ordu görünmedi. Ve o gün kale düştü. Düşman içeri girdiğinde, açlıktan veya susuzluktan ölenleri değil umudu tükenenlerin ölümlerini buldu.

...

Umudu tükenene kadar mühleti var insanın. Çünkü umudu tükenen ölür, yaşıyorsa bile yaşayan ölüdür. Onların da yiyecekleri ve suları tükenmişti, muhasara altında perişan hâldelerdi. Fakat bir umut, küçük de olsa bir umut, onları yaşatmaya devam ediyordu. Umut sudan daha azizdir, abıhayattır çünkü umudun cezbeden iksiri, amansız bir beyabanda suya kanan avare misali her dem yeniden doğuruyordu onları. Madde maddeden ve ruh cezbeden besleniyordu. Kırk birinci günün sabahındaysa umutları tamamen tükendi. Artık onları hayatta tutan tek dayanakları da yıkılacak, kaybolacak ve gidecekti. Yaşamak için bir neden bulamayan kalpleri, nihayeti anlayacaktı; derken söndü azimleri ve çabalar artık beyhudeydi. Umut yitirildi çünkü, kaybedildi! Umudunu kaybeden, yaşamaya dair bir neden bulamaz.